

Forslag

til

Lov om ændringer i lov om kreditforeninger.

(Vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 30. marts 1966.)*

I lov om kreditforeninger, jfr. lovbekendtgørelse nr. 139 af 15. april 1957, som ændret ved lov nr. 169 af 29. maj 1959, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 3, affattes således:

„Stk. 3. Det statistiske departement beregner hvert år i marts måned gennemsnitsindeks for de forudgående fem kalenderår for købesummen pr. ha for jord og bygninger tilhørende bebyggede landbrugsjendomme på 5-10 ha. Samtidig beregner departementet et tilsvarende gennemsnitsindeks vedrørende ejendomme med beboelseskarakter i landkommunerne. Det sidstnævnte indeks beregnes for købesummen pr. 1.000 kr. ejendomsværdi ifølge den almindelige vurdering, som er benyttet i den seneste statistik vedrørende ejendomssalg. På grundlag af det statistiske departements opgørelser regulerer boligministeren for det efterfølgende regnskabsår de i stk. 1, nr. 11 og 12, nævnte lånegrænser med den procentvise stigning eller nedgang, som opgørelserne udviser. Reguleringen afrundes til det nærmeste tal, der er deleligt med 100. Regulering foretages ikke med mindre beløb

end 500 kr. Udgangspunktet for beregning af enhver ny lånegrænse skal være opgørelsen for 5 års perioden 1948-52.“

2. I § 25, stk. 2, 1. punktum, ændres „ $\frac{1}{2}$ pct.“ til: „ $\frac{1}{4}$ pct.“.

3. § 28, stk. 1, affattes således:

„Stk. 1. Det samlede beløb af de i hver serie og afdeling cirkulerende kasseobligationer skal i forhold til deres pålydende være dækket af medlemspantebreve til mindst det modsvarende beløb. Pantebrevene skal med hensyn til forrentning og opsigelse fra låntagernes side være udstedt på samme vilkår som de tilsvarende kasseobligationer. Ved bestemmelse i statutterne kan det fastsættes, at dækningen for obligationer kan bestå af pantebreve i ejendomme, der agtes bebygget, såfremt der stilles behørig bankgaranti eller anden lige så betryggende sikkerhed for, at lånet vil blive indfriet eller nedbragt, hvis det ikke efter udløbet af fristen for den endelige bebyggelse statutmæssigt kan ydes med det bevilgede beløb.“

From.

/ Nathalie Lind.